Aº. 1831. Nº. 23.

SURINAAMSCHE COURANT.

DINGSDAG, DEN 22 MAART.

Algemeene Secretarij.

Den 18 *Maart* 1831.

Alzoo FLORA van GOMPERTS zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geaddresseerd, verzoekende *Brieven van Vrijdom* voor de haar in eigendom aankomende kinderen, met namen: WILLEM en ISABELLA ROSETTA GOMPERTS.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *zes* weken na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, de verzochte Brieven van Vrijdom worden uitgereikt.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

Uittreksel uit de *Guiana Chronicle* van den 9 Maart 1831.

BRUSSEL, 15 Januarij.

De Heer *Le Hon*, heeft uit naam van het Committé Diplomaticque, aan het Congres de volgende mededeeling gedaan:

PROTOCOL van den 9 Januarij.

» Tegenwoordig: de afgezanten van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannien, Rusland en Pruissen.

» De afgezanten der vijf mogendheden hebben zich vergaderd, ten einde te beoordeelen, de klagten ingediend aan het te Londen gevestigd congres, zoo van wege het provisioneele Belgische Gouvernement, als van wege den Koning der Nederlanden, de eerste wegens de aanhoudende maatregelen tot sluiting der Schelde, de laatste, wegens de vijandelijkheden door de Belgische troepen begaan.

» In aanmerking nemende, dat het Protocol No. 1, van den 4 November 1830, de volgende zinsnede bevat:

» » Van beide zijden zullen alle vijandelijkheden ophouden."

» Dat bij 't document La. B. gevoegd bij 't Protocol No. 2, het provisioneel Belgisch Gouvernement zich verbonden heeft tot het geven van de noodige bevelen en het nemen van maatregelen tot het doen eindigen van alle vijandelijkheden tegen Holland.

» Verders in aanmerking nemende, dat bij 't document La. A. gevoegd bij 't Protocol No. 3, van 17 November 1830, en in opvolging van den inhoud van 't Protocol No. 1, Z. M. den Koning der Nederlanden verklaart aan te nemen, het bovenstaande voorstel, (*'t doen ophouden der vijandelijkheden.*)

» Dat het Protocol No. 2, van den 17 November, inhoud de toetreding van beide zijden tot een tijdelijken wapenstilstand, beschouwd moet worden, als een verdrag aangegaan met de vijf mogendheden, en dat van beide zijden eene onbelemmerde communicatie zal bestaan, zoo te water als te land, met alle de plaatsen, gelegen binnen de palen welke, voor 't Tractaat van Parijs van den 30 Mei 1814, de grensscheiding uitmaakten tusschen Belgie en de Vereenigde Nederlanden.

» Aangezien de vijf mogendheden, bij het Protocol No. 2, van den 17 November, de wederkeerige verbinding tot eenen wapenstilstand, beschouwen als met hun te zijn aangegaan, en dat het dienvolgens hunnen pligt is, voor de rigtige in acht neming daarvan te waken.

» Dat in het opvolgende Protocol No. 4, van den 30 November, de afgezant van Z. M. den Koning der Nederlanden, die der vijf mogendheden, mededeeling heeft gedaan, van de onbepaalde toetreding tot het Protocol van 17 November, dat van dien tijd af, alle vijandelijkheden zoo te water als te land, geheel zouden ophouden, en dat die in geen geval, hoe genaamd zouden hervat worden. — Aangezien bij het Protocol van 17 November, de wapenstilstand zonder bepaling van tijd was aangegaan, en dat het ophouden der vijandelijkheden was gewaarborgd onder het onmiddelijk toevoorzigt der vijf mogendheden, ingevolge het Protocol No. 4, van 30 November en dat van 10 December No. 5, dat den aart en de daarstelling van die verpligtingen aan het provisioneel Gouvernement op den 16 December waren overgebragt, bij eene mondelijke mededeeling van Lord *Ponsonby* en den Heer *Bresson*, na welke mededeeling, het provisioneel Gouvernement van Belgie, de erkenning van het Protocol van 17 November verklaarde.

» Eindelijk in aanmerking nemende, dat op grond van die bewilliging, de vijf mogendheden zich gewend hebben, aan Z. M. den Koning der Nederlanden, met oogmerk, dat van de zijde van Z. M. zouden herroepen en ingetrokken worden, alle maatregelen welke nog immer de vrije doorvaart der Schelde belemmeren.

» Zijn de afgevaardigden eenparigljk van gevoelen, dat de pligt der vijf mogendheden, het medebrengt, om aan te dringen, op de volkomene getrouwe en juiste uitvoering dier bepalingen, welke zij beschouwen als met hun zelve te zijn aangegaan.

» Ingevolge daarvan, hebben de afgezanten van Z. M. den Koning der Nederlanden, te beteekenen, dat, aangezien de ophouding der vijandelijkheden door de vijf mogendheden onderling gewaarborgd is, dezelve niet kunnen gedogen, dat van de zijde van Z. M., nog immer blijken gegeven worden van vijandelijke maatregelen, en daar die, welke de vrije doorvaart der Schelde belemmeren een duidelijk bewijs opleveren, zijn de vijf mogendheden in de verpligting, voor de laatste de intrekking daarvan te eisschen.

» De afgezanten hebben verders aangemerkt, dat de onderwerpelijke herroeping zoude zijn, onbepaald, en dat de vrije doorvaart op de Schelde zoude hersteld worden, ten voordeele van Neutrale en Brabandsche Schepen, zonder eenige andere kosten dan die welke in 1814 tot de vereeniging van Braband en Holland daargesteld waren; — verklarende Z. M. den Koning der Nederlanden, dat de Schepen, tot Belgische havenen behorende, tot nog toe niet waren, noch in het vervolg zullen worden aangerand, ten zij de Schepen aan de Noordelijke provincien behorende, door hun worden gemolesteerd.

» Hoewel overtuigd van de wijsheid en regtschapene gevoelens van Z. M. den Koning der Nederlanden, en van Hoogstdeszelfs bewilliging in hun voordragt, zijn de afgezanten des niettegenstaande gedrongen te verklaren, dat de verwerping daarvan, door de vijf mogendheden zal beschouwd worden, als eene tegen hen gepleegde vijandelijkheid, en dat bijaldien op den 20 Januarij, met alle verordeningen, welke de doorvaart op de Schelde belemmeren, ingevolge Z. M. belofte uit den weg geruimd zijn, de vijf mogendheden het regt aan zich voorbehouden, tot het nemen van zoodanige maatregelen, welke zij tot de naauwkeurige uitvoering dier bepaling, zullen noodig oordeelen.

» Met wederkeerige belangstelling zijn de afgezanten onderrigt, dat van de zijde der Belgen de vijandelijkheden hervat zijn, voornamentlijk in de omstreken van Maastricht, en dat de beweging hunner troepen een aanval of berenning dier plaats schijnt ten doel te hebben, terwijl die troepen, de stelling verlaten hebben, welke zij dienden te behouden, ingevolge de bijgevoegde verklaring van het provisioneel Belgisch Gouvernement dd. 21 November 1830, tot tijd en wijlen, de grenslinie bepaald zoude zijn; — hebben besloten hunne zaakgelastigden (commissarissen) te Brussel te magtigen, om het provisioneel Belgisch Gouvernement te berigten, dat de boven aangehaalde daden van vijandelijkheid onverwijld en zonder tijd verzuim moeten ophouden, en dat de Belgische troepen, in opvolging der vorengenoemde verklaring, onmiddelijk moeten terug trekken, tot die positie die dezelve op den 21 November 1830 gekozen hadden.

» De zaakgelastigden (Commissarissen) zullen verders kennelijk maken, dat bijaldien de Belgische troepen tegen den 20 Januarij niet terug getrokken mogten zijn en hunne vorige positie hebben aangenomen, de vijf mogendheden, de verwerping daarvan zullen beschouwen als eene tegen hun zelve gepleegde vijandelijkheid, zich verders het regt voor behoudende, tot het nemen van zoodanige maatregelen, welke de behoorlijke eerbiediging en uitvoering dier bepaling zullen noodig maken.

» De afgezanten herhalen in dit hun tegenwoordig Protocol hunne plegtige verklaring, dat de wederzijdsche staking der vijandelijkheden, onmiddelijk door de vijf mogendheden gewaarborgd is, en dat zij om welke reden ook, de hervatting derzelve niet zullen gedogen, en dat zij onveranderlijk besloten hebben, tot behoud der algemeene vrede in Europa, die gevoelens aan te kleven die hun de geregtigheid aan de hand geven zal.

(get.) » ESTERHAZIJ » WESSENBERG.
» TALLEYRAND » PALMERSTON.
» BULOW. » LIEVEN.
» MATHUSCHEWITZ.

— Berigten van Brussel bevestigen, dat het Protocol der vijf groote mogendheden, door beide partijen aangenomen is, en dat dien ten gevolge, de opening der Schelde en de terugtrekking der troepen van voor Maastricht, onmiddelijk hebben plaats gehad.

MENGELWERK.

HOEDANIG IS HET TEGENWOORDIGE GEDRAG DER HOLLANDSCHE NATIE? WAT HEEFT ZIJ TE VREEZEN? WAT HEEFT ZIJ REGT OM TE VERWACHTEN?

Wanneer men het oog vestigt op den tuimelgeest, welke in deze dagen schier alle volkeren van *Europa* beroert, dan levert het gedrag der Hollandsche natie (waaronder wij in het algemeen alle Noord-Nederlanders verstaan), te midden dier beroeringen, inderdaad een hartverheffend schouwspel op.

Op de vreesselijkste wijze gehoond, mishandeld en verguisd door het schuim der natiën, het snoode en laaghartige Belgische volk, hetwelk de grootste weldaden en de teederste bezorgheid van zijnen Koning met den zwartsten ondank beloont, en brandende van verlangen, om dien hoon, die mishandeling en verguizing in het bloed dier booswichten te wreken, blijft echter de edele bevolking van Oud-Nederland rustig en bedaard, niettegenstaande zij ziet, dat de teedere bezorgdheid hares Konings voor dat basterdkroost der Belgen, ook na hunnen snooden afval, na hunne gruwelen en verraderijen, nog blijft voortduren; niettegenstaande zij ziet, dat Hij, die bestemd is om eenmaal over haar te regeren, de zaak dier afvalligen, ten minste naar den uiterlijken schijn, openlijk omhelst, het bloed dier oproerlingen, als ware het dat van het edelste menschengeslacht, op alle mogelijke wijzen, spaart, dat der brave Hollanders daarentegen zijner belangstelling minder waardig schijnt te keuren, en desniettemin bij zijnen Koninklijken Vader, zonder eenige openlijke regtvaardiging van zijn gedrag, met de vorige onderscheiding en toegenegenheid wordt ontvangen en behandeld.

Doch niet slechts rustig en bedaard blijft onder dat alles de edele Hollandsche natie: neen, zoodra haar Koning, door het getrouwe volk daartoe onwederstaanbaar gedrongen, eindelijk den wapenkreet aanheft, snelt de gansche natie, als om strijd, uit alle oorden des lands, te wapenen, en huisvaders verlaten hunne dierbaarste betrekkingen; geleerden zeggen hunne studien vaarwel; koopman, kunstenaar en ambachtsman verzaken hunne middelen van bestaan, en de afstammelingen der edelste geslachten, scharen zich naast den geringsten burger in de gelederen der strijders: niet om naar eigene, vrije verkiezing, en met zoo veel mogelijke vermijding van den militairen dwang, hunne diensten te bewijzen; maar om zich alle ontberingen van rust en genot, alle gemis van vrijheid en zelfstandigheid, ja alle plagerijen en kwellingen, welke met de gewone krijgsdienst verbonden zijn, uit liefde voor Koning en Vaderland, te getroosten en te laten welgevallen.

Nog meer! — Niettegenstaande de Natie reeds onder de zwaarste lasten gebukt gaat, en de hoofdbron van haar bestaan, ten gevalle der Belgische onverlaten, grootendeels verstopt en uitgedroogd is; niettegenstaande er aan het hoofd van het bestuur der geldmiddelen een man staat, die het openbare vertrouwen verloren heeft, beijvert zich elk om het zeerst, de schaars bedeelde, zoo wel als de meer vermogende, om 's Rijks uitgeputte schatkist door allerlei vrijwillige bijdragen te stijven, en zijn aandeel in eene gedwongene leening zonder tegenkanting te voldoen.

Waarlijk, in geen tijdvak harer geschiedenis, heeft zich de Hollandsche natie schooner, edeler en grooter betoond, dan in het tegenwoordige tijdsgewricht; nooit heeft eenig volk sprekender bewijzen gegeven van grootmoedige zelfverloochening, van getrouwheid aan zijnen Koning, en van liefde voor zijn Vaderland.

En wat heeft, ondanks dit alles, dat getrouwe edele volk te vrezen?

Niets minder dan eene wedervereeniging met die natie, welke aan hetzelve reeds zoo veel leeds heeft berokkend: eene wedervereeniging, welke ieder waar Nederlander, al ware dezelve ook van eenen geheel anderen aard, dan de vorige betrekking, en al ging dezelve ook met de gunstigste bedingen gepaard, als de pest schuwt.

En dat deze vrees geenszins hersenschimmig is, blijkt uit het gansche gedrag, hetwelk ons gouvernement gehouden heeft van de eerste uitbarsting des Belgischen opstands af tot nu toe.

Wat zou toch de reden zijn, dat een Vorst, die steeds getoond heeft, zoo gaarne gehoor te willen geven aan de algemeene wenschen zijns volks, thans geheel doof schijnt te blijven voor den luiden en eenparigen kreet, die van uit de gansche natie is opgegaan, en in de vergadering harer vertegenwoordigers zoo krachtig heeft weergalmd; den kreet om eene plegtige en beslissende verklaring uit den mond des Konings, dat nimmer *Holland* en *Belgie*, op wat wijze ook, weder onder zijnen scepter, of onder dien zijner afstammelingen, zullen vereenigd worden?

Wat zou die reden anders zijn, dan *of* de hoop, dat de Belgen, nog eenmaal tot inkeer komende, hunne handen om redding tot den zoo snood door hen verstooten Vorst, of tot den erfgenaam zijner kroon, zouden kunnen uitsteken, gepaard met den wensch, om hen, in dat geval, weder in genade aan te nemen (hetgeen wij echter, uit eerbied en liefde voor onzen Koning, liefst niet willen gelooven); *of* de vrees, dat de staatkunde van zekere mogendheden de bedoelde scheiding niet zoude kunnen gedoogen, of voor het minst niet zoude kunnen dulden, dat de kroon van Belgie aan een ander Vorst, dan den Prins van Oranje, en wel met behoud zijner regten op Holland, wierd opgedragen; terwijl men zich dan aan dien wil der groote mogendheden goedschiks of kwaadschiks zoude moeten onderwerpen, zonder denzelven te mogen vooruitloopen, of, onafhankelijk van denzelven, het lot des vaderlands te mogen bepalen?

Wie aan het bestaan der laatstgemelde vrees of wijze van beschouwing, bij ons gouvernement nog twijfelt, behoeft zich slechts voor de aandacht te roepen, dat de minister van financien onlangs niet geschroomd heeft, in de vergadering der Staten Generaal openlijk te verklaren, dat de regering niet wist, *of de zelfstandigheid onzes volks zich bij eene eventuele scheiding genoeg zou doen kennen; of dat volk mogelijk niet slaafs aan den leiband der mogendheden zou moeten loopen, en of het zich niet aan den wil derzelve zou moeten onderwerpen.*

En dit zoude dan de vrucht zijn, van zoo vele edele opofferingen; dit het loon voor zoo veel en zoo grootmoedig betoonde trouw? Neen, dat zij verre; dat verhoede God!

(*Het vervolg hierna.*)

ADVERTENTIEN.

De KURATOR DER ALGEMEENE WEES- DESOLATE- EN ONBEHEERDE BOEDELS KAMER, zal op Maandag den 28 dezer, ter voorschreve Kamer, des namiddags ten *vier* uren door den Vendumeester M. A. KEIJZER, publick doen verkoopen de volgende Slaven; als: de Neger *PREMIER*; de Negerin *DIANA*; de Negerin *MARTINA*, met haar Kinderen *PHILIPPINA*, *JAN*, *CHARLES*, *JANSIE*, en *LEENTJE*, Kind van *PHILIPPINA*; de Negerin *PHILIDA*, met haar Kind *NANNETTE*; de neger Jonge *WINST*.

Allen aankomende den Boedel wijlen de Heer H. W. KONING.

Paramaribo, den 22 *Maart* 1831.

C. A. FISCO,
2de Commies.

D. F. BOEDDINGHAUS,

Heeft ontvangen per Kapt. P. H. BOS en andere Schepen, en biedt te koop aan:

Supra fijne Lakens in alle kwaliteiten, zwart, grijs, rood, geel, blaauw, groen, mirthe. Tibet en Drap Peruvienne, Casemire, Flanel in soorten, katoene en linnen Kousen, Witgoed, Rokken, Jassen, enz. — Allerhande Provisien, als: Z. Vleesch en Spek in ¼ en ½ tonnen, Paterstukken, Sancijs de Bologne, Worst en Saucijs in vaatjes, Stokvisch, Haring, Zoutevisch, vaatjes Zalm, Rolpens, Hoofdkaas, Andijven, Roode- Bloem- Savoijeen Zuurkool, Spersie- en Snijboonen, Soepgroentens, Roodebiet, Komkommers, Augurkjes, Enjovis &c. — Roode- Rhijnsche- Moesel- en Madera Wijn, Bier, Jenever, Cognac, Brandewijn, Keulsche Jenever, Bessen op Jenever, Kersen op Brandewijn, en vele andere goederen meer.

J. VAN GELDER HZ.

Biedt de volgende goederen, tegen civile prijzen te koop aan, als:

Boter in 14 ℔ vaatjes, Saucijsjes, Worst, Rolpens, Carbonade, Mootzalm, Paling, Zout Vleesch in halve en kwart tonnen, Kaseer dito, Paterstukken, groene en graauwe Erwten, gedroogde Vruchten, Groenten, Zuurgoed, Vleesch en Visch Sauce, Versche Zalm, Tripe en Oesters, Joosjes, Hijsan- en Zwarte Thee, Ansjovis, Barbadosche Gember, Tafelbeschuit, Banket en Bitterkoekjes, Vruchten op Brandewijn, Engelsche en Fransche Mosterd, Specerijen, Zeeuwsche Ajuin in manden, Stokvisch, Zoete en Patent Olie, Wijn-Azijn, Seltzerwater, London Poorter en Pale Ale, heele, halve, kwart en vijfde pijpen Madera, Teneriffe en Ceres Wijn, Rode dido in heele en halve Okshoofden en in kisten van 1 en 4 dozijn, Bergerac, Bourgogne, Muskaat, Malaga, Rijn en Champagne dito, Conjak- en Witte Brandewijn, Arac, fijne Likeuren, Jenever in kruikjes en in kelders, Bier, lange en neger Pijpen, Varinas en Portorico Tabak, Kurken, Visschers Garen en Lijnen, zwaare Haver, Parfumerien, Kristal- Glas-, Koper-, Blik-, Pleet en Verlakt werk, Aardewerk, waaronder fraaije Tafelservisen, Porcel. Thee dito, Pronk Koppen, Bijouterien, s. f. Iersch-, Holl. en Billefelds Linnen, Russisch-, Osnabrugs en Huismans Linnen, Creas, Calminck, wit en gekl. Dril, Zeildoek, Shirting, s. f. Cambricks, Jaconetts, Damast Tafelgoed, wit en gekl. Jeams, zw., bl. en groen Laken, Drap Peruvienne en Circacienne, fijne Franjes, Wit en Rood Flenel, Vriesch-Bont, Chelas, Mans- en Vrouwe Kousen en Sokken, dito Schoenen, Laarsen en Pantoffels, Katoene en Zijden Paraphi's, Mans en Jongens Brabandsche Hoeden, Verlakte en Stroo dito, Petten, Schrijfbehoeften, Verfwaren, Kalk, Cement en Steenen, en andere Goederen, enz.

De ondergeteekende, zal op aanstaande Woensdag, des namiddags ten *vier* uren, ten sterfhuize van nu wijlen den Heer Mr. P. C. VEREUL, door den Vendumeester J. E. LIJONS, publiek doen verkoopen, deszelfs nagelatene Inboedel, bestaande in Meubelen, Beddegoed, Mans Kleederen, eene fraaije collectie Regtsgeleerde Boeken, een nieuwe Hand-Brandspuit, en een famieltje van zes koppen Slaven.

Paramaribo, den 19 *Maart* 1831.

C. L. G. LINCKERS qq.

De ondergeteekenden, brengen ter kennis van het Publiek, dat hunne firma van DE MEZA & B. v. EMDEN, op den 15 April aanstaande, wordt gedissolveerd, en de tweede ondergeteekende, met de liquidatie blijft belast; zij verzoeken hunne debiteuren, derzelver verschuldigde, vóór den dag der dessolutie, ter voorkoming van onaangenaamheden, af te doen.

Paramaribo, den 21 *Maart* 1831.

ABm. RAPHl. DE MEZA.
BARTUS VAN EMDEN.

De ondergeteekende, is van voornemen, binnen kort de Kolonie te verlaten.

A. J. TERSTAPPEN,
R. C. Pr. Miss. Apost.

Mr. J. H. DE FRIDERICI, is voornemens, in de volgende maand naar *Europa* te retourneren.

Paramaribo, den 21 *Maart* 1831.

De ondergeteekende, benevens zijnen minderjarigen Zoon, zijn voornemens de terugreis aan te nemen.

Paramaribo, den 19 *Maart* 1831.

D. DE PINNA.

Ter deze Drukkerij zijn te bekomen: Hollandsche Wissels en Connossementen.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.